

Szczegółowa instrukcja transportu płyt stropowych typu filigran

PODSTAWOWE INFORMACJE

Płyty stropowe typu filigran spełniają rolę szalunku traconego, są przeznaczone do wykonywania stropów zespolonych i produkowane wg indywidualnej dokumentacji warsztatowej wykonanej przez producenta. Dokumentacja zawiera schemat montażu płyt, projekt zbrojenia nadbetonu oraz rysunki poszczególnych elementów wraz z wymiarami i wagą, która dobierana jest indywidualnie do schematu żurawi i ich udźwigu.

TRANSPORT

Przed załadunkiem, poszczególne elementy posiadają wytrzymałość transportową. Transport odbywa się standardowymi naczepami. Elementy układane są poziomo w kilku warstwach. Ładunek zabezpieczony jest pasami transportowymi.

MIEJSCE ROZŁADUNKU ELEMENTÓW

Naczepę należy ustawić na stabilnym i poziomym podłożu, w zasięgu optymalnej pracy urządzeń dźwigowych. Rozładunek powinien odbywać się bez konieczności omijania przeszkód. Z obszaru rozładunku muszą być usunięte wszystkie osoby postronne oraz inne materiały, tak aby zminimalizować ryzyko wypadku lub istotnych strat materialnych.

CZYNNOŚCI WSTĘPNE PRZED ROZŁADUNKIEM

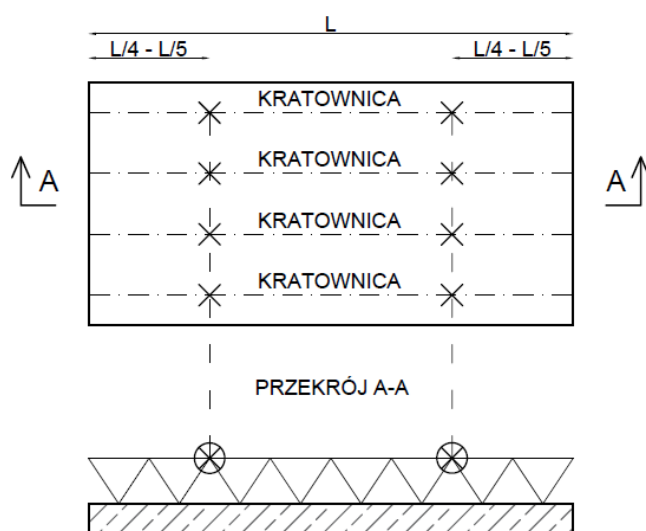
Przed przystąpieniem do rozładunku należy sprawdzić zgodność dostawy z listem przewozowym oraz uzgodnionym planem montażu. Dostarczone elementy poddać ocenie w

zakresie wystąpienia ewentualnych uszkodzeń transportowych. Wszystkie uszkodzenia i odstępstwa należy zaprotokołować w dokumencie przewozowym i wraz ze zdjęciem przesać producentowi w dniu odbioru. W przypadku wystąpienia uszkodzeń, które mogą wpłynąć na bezpieczeństwo rozładunku należy skonsultować się z producentem. Szczególnie należy zwrócić uwagę na spękania i wyszczerbienia oraz deformacje kratownic.

Przed podniesieniem pierwszego elementu z danej dostawy należy upewnić się, że urządzenia dźwigowe wraz z zawiesiami są do tego przystosowane, sprawne i odpowiednio nośne. Należy zapewnić dobrą widoczność dla operatora dźwigu / żurawia oraz łączność radiową między operatorem, a hakowym.

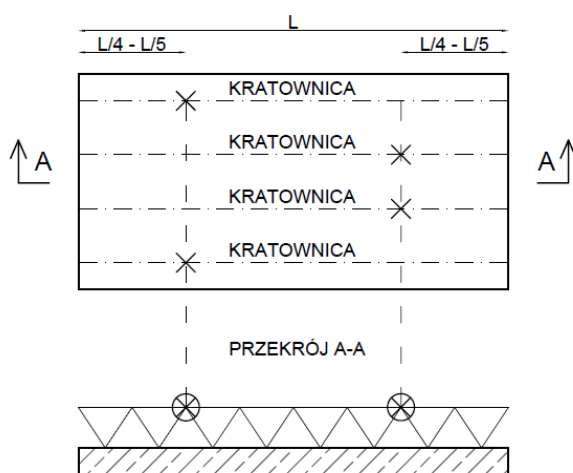
ROZŁADUNEK

Po usunięciu zabezpieczeń transportowych, podnoszenie elementów należy prowadzić w sposób płynny, bez zbędnych szarpnięć i nagłych ruchów, kontrolując równomierne napięcie wszystkich zawiesi. Podnoszenie można rozpocząć dopiero po zejściu z płyty wszystkich pracowników. Do transportu pionowego należy używać trawersów (zawiesi wielohakowych) umożliwiających zaczepienie haków na każdej kratownicy po obu stronach płyty zgodnie z poniższym schematem.

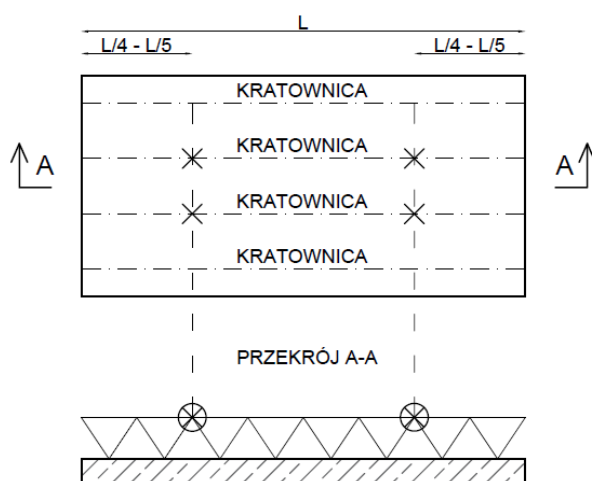

W przypadku braku dedykowanego trawersu, dopuszcza się stosowanie zawiesi cztero-hakowych przy zachowaniu następujących warunków:

- odległość zaczepienia haków od krawędzi poprzecznej płyty powinna wynosić około $1/4 \div 1/5$ całkowitej długości płyty;
- usytuowanie haków jak na poniższym rysunku – dwa haki w węzłach kratownic skrajnych, dwa haki po przeciwnej stronie płyty w węzłach kratownic środkowych;

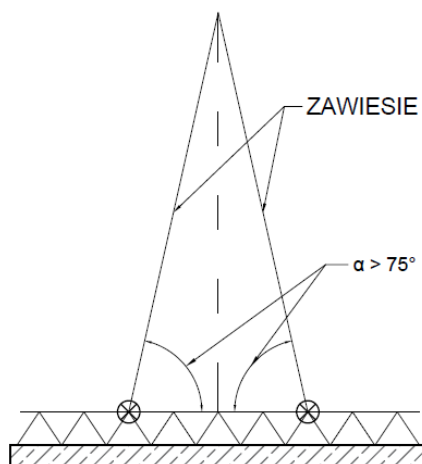

- usytuowanie haków jak na poniższym rysunku – po dwa haki w węzłach kratownic środkowych.

Niezależnie od stosowanych zawiesi podczas transportu pionowego należy przestrzegać następujących zasad:

- haki zawiesi zawsze zaczepiać w węzłach kratownic (jak na przekroju A-A powyżej);
- kąt pomiędzy zawiesiem a płaszczyzną płyty powinien wynosić nie mniej niż 75° ;

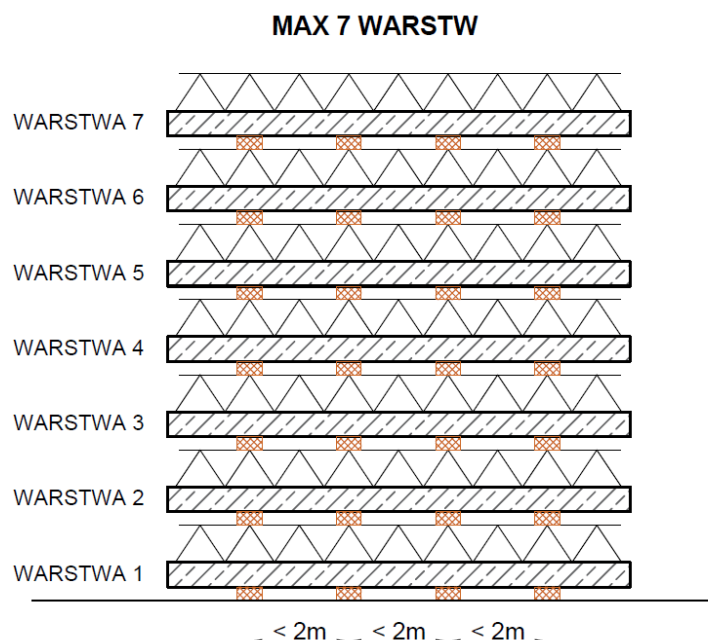

- przy podnoszeniu zwracać uwagę na sposób ułożenia się płyty. Należy unikać ugięcia, przeciwstrzałki, pochylenia lub zwichrowania płyty, które może powodować jej uszkodzenie;
- dla płyt o bardziej skomplikowanym kształcie (wycięcia, otwory) należy równomiernie dobierać miejsca haczenia względem środka ciężkości płyty. Każdorazowo należy wykonać próbne uniesienie płyty.

KRÓTKOTRWAŁE SKŁADOWANIE

W miarę możliwości należy unikać tymczasowego składowania elementów na budowie, prowadząc montaż bezpośrednio z naczepy. W przypadku konieczności magazynowania elementów na budowie, należy przygotować równy i stabilny plac składowy. Prefabrykaty składowane wyłącznie w poziomie, zgodnie z kolejnością wbudowywania w obiekt, aby uniknąć zbędnego przekładania płyt. Elementy układać w stosach o zbliżonych gabarytach. Niedopuszczalne jest układanie płyt większych na mniejsze. Wysokość stosu

powinna wynosić maksymalnie 7 warstw płyt w zależności od warunków panujących na budowie (bliskości skarp, stabilności podłoża itp.).

Pomiędzy prefabrykatami zaleca się stosowanie przekładek drewnianych układanych nad węzłami kratownic w jednym pionie. Niedopuszczalne jest składowanie pierwszej warstwy bezpośrednio na podłożu. Pierwsza warstwa powinna zostać umieszczona na krawędziakach drewnianych 10x10cm. Niedopuszczalne jest składowanie jakichkolwiek elementów bezpośrednio na górnej warstwie płyt.

Szczegółowa instrukcja montażu płyt stropowych typu filigran

PRACE PRZYGOTOWAWCZE

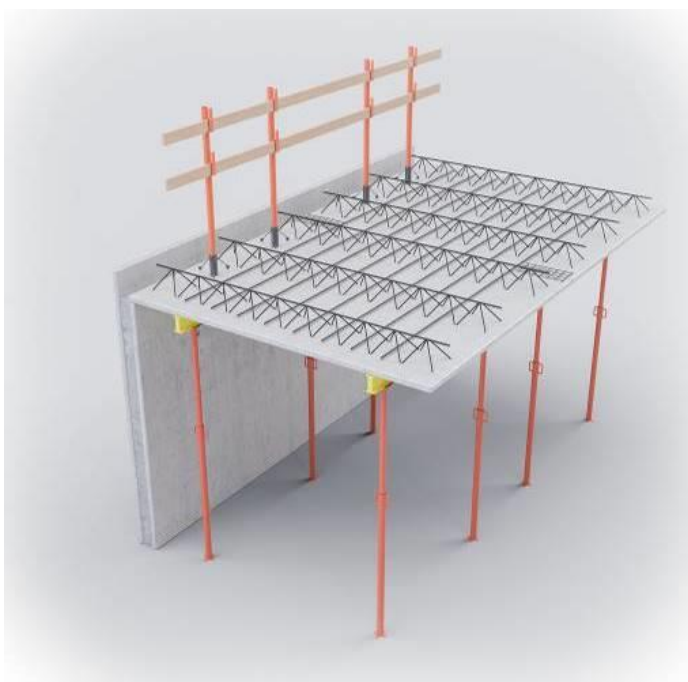
Przed rozpoczęciem montażu prefabrykatów należy sprawdzić wypoziomowanie podpór stałych (ściany, podciąg, belki, itp.) jak i tymczasowych (np. podpory systemowe Perri, Docka, Ulma, itp.) oraz ich stabilność. Dokumentacja projektowa zawiera szczegóły rozstawu (głębokość i sposób oparcia) podpór stałych jak i tymczasowych (montażowych).

Podpory montażowe ustawiane są poprzecznie do kratownic w płytach stropowych. Należy przestrzegać wytycznych dotyczących rozstawu podpór, określonych dokumentacją projektową.

MONTAŻ PŁYT STROPOWYCH

Elementy układa się zgodnie z rozmieszczeniem i kierunkiem określonym w dokumentacji projektowej. Każdy prefabrykat jest jednoznacznie opisany i oznaczony numerem.

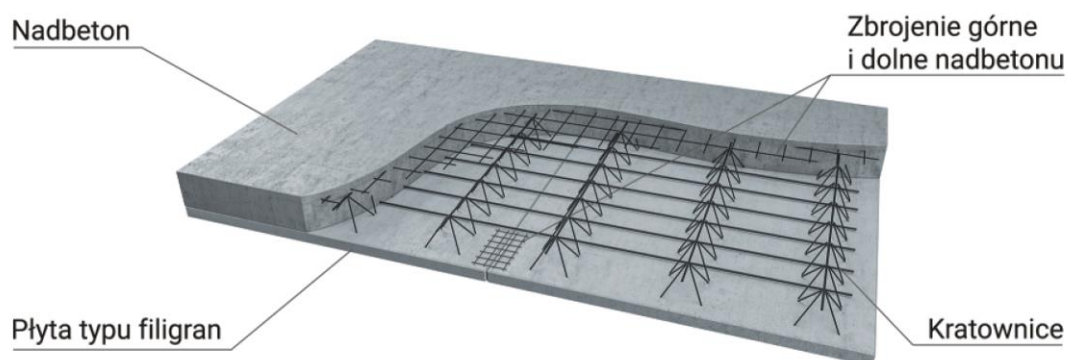
Po zakończeniu montażu należy sprawdzić poprawność oparcia płyt na podporach. W razie konieczności uszczelnić szczeliny między płytami lub podporami stałymi.

Zbrojenie tymczasowe, wzmacniające otwory, można usunąć po zabetonowaniu całego stropu i osiągnięciu jego pełnej wytrzymałości.

PRACE PRZED WYKONANIEM GÓRNEJ WARSTWY STROPU (NADBETONU)

Przed przystąpieniem do betonowania, należy wykonać zbrojenie zgodnie z dokumentacją projektową (zbrojenie dolne stykowe, zbrojenie górne podporowe, dozbrojenia, zbrojenia wieńców, podciągów, belek ukrytych itp.). Należy pamiętać również o wykonaniu instalacji zatapianej, przygotowaniu szalunków obrzeży stropu i otworów. Następnie należy usunąć odpady i zabrudzenia oraz obficie zwilżyć wodą powierzchnię płyt stropowych.

WYKONANIE WARSTWY NADBETONU

Dokumentacja projektowa i przepisy budowlane jednoznacznie określają zasady stosowania przerw roboczych i dylatacji.

Betonowanie wieńców najczęściej odbywa się równocześnie z betonowaniem górnej warstwy stropu (nadbeton). Mieszanke betonową należy podawać z niskiej wysokości, aby zminimalizować uderzenia dynamiczne oraz równomiernie ją rozprowadzać, aby unikać lokalnego przeciążenia płyt i podpór.

PIELĘGNACJA NADBETONU I DEMONTAŻ PODPÓR

Warstwę nadbetonu należy utrzymywać zgodnie z technologią pielęgnacji betonu z uwzględnieniem panujących czynników atmosferycznych (temperatura, wiatr, nasłonecznienie), aby uniknąć wystąpienia rys skurczowych. W początkowej fazie należy chronić nadbeton przed opadami atmosferycznymi.

Etapy demontażu podpór są szczegółowo opisane w dokumentacji warsztatowej. Odbywa się to po osiągnięciu przez nadbeton wytrzymałości konstrukcyjnej.

